

Манікюр

Григорій Фалькович

Якось двом із наших кур
Ми зробили манікюр.
Вони зранку не вітаються,
Манікюрами пишаються,
Вже не хочуть жить в селі –
Копирсатись у землі.
День пройшов. Голодні кури
Зберігають манікюри:
Навіть соромно й казати –
Гній не стали розгрібати.
А їх подруги й сусідки
Вигрібають, хтозна й звідки
Хто зернинку, хто личинку,
І жучка, і хробачка.
Час іде. Голодні кури
Зберігають манікюри.
Стало схоже їхнє пір”я
На обсмикане ганчір”я,
Похилилась голова,
І хода якась крива.
Розтривожився курник:
Чути лементи, зойки, крик.
Та нарешті, та на щастя –
Лак облущився і зник...
Вже й забули наші кури
Про колишні манікюри,
Залюбки живуть в селі
Та й знаходять у землі
І зернинку, і личинку,
І жучка, і хробачка.
А дорослі як зберуться,
Так над ними і сміються:
Не для того манікюри,
Щоб пишались ними кури!